

Aksel Larsen: Jo, det har man fået at vide tilstrækkeligt; det er så ganske enkelt. Hvis man ville gennemføre den økonomiske politik, vi kommunister er tilhængere af, var spørgsmålet om valutakurserne aldeles ikke noget problem, og så kunne det udmærket godt have ladet sig gøre at opretholde den kronekurs, vi havde — men det ville man ikke, og man er iøvrigt selv ansvarlig for, at man kom dertil, hvor man kom den 18. september.

Hvad rublens kurs angår, viser det sig, at handelsministeren på dette som desværre på så mange andre områder ikke ved besked. Det, der skete, var, at man forøgede rublens købekraft. (*Hans Thyge Jacobsen:* Rublens?) Ja, vi taler om det spørgsmål, den højtærede handelsminister rejste: hvad det var, der skete i Moskva. Man forøgede rublens købekraft, og hvis handelsministeren vil være så elskværdig at undersøge det, vil han få at vide, at rublen nu har langt større købekraft, end den havde før. Men det er iøvrigt typisk: hver gang vi er ifærd med at diskutere et dansk spørgsmål, giver socialdemokraterne sig til, når de kommer i klemme, at tale om andre ting, som ligger udenfor landets grænser.

Hermed sluttede forhandlingen.

Forslag om motiveret dagsorden af Aksel Larsen

forkastedes med 98 stemmer imod 6.

Underændringsforslaget

forkastedes med 101 stemmer imod 5.

Ændringsforslaget, gående ud på en ny affattelse af lovforslaget,

vedtoges enstemmigt med 106 stemmer; 6 medlemmer tilkendegav, at de hverken stemte for eller imod.

§§ 1—3 i lovforslaget, således ændret, og Lovforslagets overgang til tredje behandling vedtoges uden afstemning.

Den næste sag på dagsordenen var:

Anden behandling af forslag til lov om forlængelse af lov om priser m. v., jfr. lovbetændtgørelse nr. 155 af 31. marts 1949.

(Første behandling findes i tidenden sp. 516; udvalgets betænkning findes i tillæg B. sp. 21).

Udenfor betænkningen var der ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslagets paragraffer, de stillede ændringsforslag og spørgsmålet om lovforslagets overgang til tredje behandling sættes til forhandling under eet.

Ordføreren (Gustav Pedersen): Som det fremgår af betænkningen, er der kun på et enkelt område stillet et ændringsforslag. Dette ændringsforslag, som er stillet af hele udvalget — et tilsvarende ændringsforslag findes til loven om erhvervsøkonomiske foranstaltninger — går ud på, at nye almindelige bekendtgørelser eller foranstaltninger ikke kan sættes i kraft, medmindre de er tiltrådt af vareforsyningsudvalget. Vi håber alle, at det ikke bliver nødvendigt at sætte nye foranstaltninger i kraft; man skulle have en vis ret til at regne med, at der ikke i den kommende tid sker sådanne forringelser af tilførslerne eller standsninger i produktionen, at det skulle blive nødvendigt at foretage nye indgreb af en sådan karakter, at de kan betragtes som generelle. Vi håber derfor, at denne bestemmelse kun er sat ind af sikkerhedsgrunde, så at det ikke bliver nødvendigt at drøfte, om den er nødvendig eller ej.

Bemærkningerne i betænkningen skulle være tilstrækkelig klare til, at det er unødvendigt at kommentere dem. Det gælder således udtalelsen om avancen, der ikke bliver betragtet som urimelig, hvis prisen iøvrigt er rimelig, men der kan være visse tilfælde, hvor det er svært at vurdere, om en pris er rimelig, på anden måde end gennem en vurdering af avancen.

Det er endvidere nævnt i betænkningen, at man kun, hvor det er strengt nødvendigt, skal afkræve erhvervene oplysninger for at kontrolere prisdannelsen. Heller ikke denne udtalelse giver anledning til bemærkninger.

Jeg kan hermed på hele udvalgets vegne indstille det af udvalget stillede ændringsforslag til vedtagelse og på hele udvalgets vegne, med undtagelse af det ærede medlem hr. Viggo Starcke, anbefale lovforslaget til endelig vedtagelse.

Jeg må derimod fraråde, at man stemmer for det af det ærede medlem hr. Viggo Starcke stillede underændringsforslag.

Viggo Starcke: Sammen med loven om erhvervsøkonomiske foranstaltninger burde loven om priser nu have været under afvikling eller være afviklet, så man kunne være vendt tilbage til loven om prisaftaler af 18. maj 1937, således som det ærede med-